

Udskriftsdato: 30. december 2025

AFG nr 9390 af 22/03/2022 (Gældende)

Overførsel af forsikringspolicer til et søsterselskab

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 21-1326020

Overførsel af forsikringspolicer til et søsterselskab

Skatterådet bekræftede, at forsikringspolicer tegnet før den 18. februar 1992 hos et livsforsikrings-selskab, som var omfattet af Pensionsbeskatningslovens § 50, ikke mistede den skattemæssige behandling i henhold til Pensionsbeskatningslovens § 50, som følge af en overførsel af hele forsikringsbestanden til et søsterselskab i den samme koncern, når der i øvrigt ikke ændres i policens vilkår.

Skatterådsmøde 22. marts 2022 - SKM2022. 173. SR

Offentliggjort i redigeret form

Spørgsmål:

1. Kan Skatterådet bekræfte, at forsikringspolicer tegnet før 18. februar 1992 hos H2, Guernsey, som er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, ikke mister den skattemæssige behandling i henhold til pensionsbeskatningslovens § 50 som følge af en overførsel til et søsterselskab i den samme koncern, når der i øvrigt ikke ændres i policernes vilkår?

Svar:

1. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

H1 og H2 er to livsforsikringsselskaber, der har licens i henholdsvis Isle of Man og Guernsey, og som begge er ejet af H3 og således tilhører koncernen H. Begge livsforsikringsselskaber har lukket ned for ny forretning og afvikler eksisterende forsikringsforpligtelser.

Som en del af koncernen H's strategi ønsker de at konsolidere H1 og H2 for bedre at håndtere stordriftsfordele, i forbindelse med begge livsforsikringsselskabers afvikling af deres eksisterende policeforpligtelser. Der påtænkes således gennemført en grænseoverskridende overførsel, hvorved alle livsforsikringer vil blive overført fra H2, et reguleret livsforsikringsselskab på Guernsey til H1, et reguleret livsforsikrings-selskab på Isle of Man, som vil være den fortsættende enhed (efter konsolidering).

H2 blev oprettet i midt 80'erne af nordisk baserede livsforsikringsselskaber med det formål at tilbyde internationale forsikrings- og pensionsprodukter til nordisk-baserede multinationale virksomheder. Efter en ændret strategi i selskabet blev H2 i 2019 opkøbt af koncernen H. H2's portefølje omfatter et lille antal danske forsikringstagere.

H2's resterende danske policer er tegnet før den 18. februar 1992 og er derfor omfattet af pensionsbeskatningsloven ("PBL") § 50. Disse forsikringer er omfattet af specifikke policevilkår, som alle blev udstedt før 18. februar 1992.

Der vil ikke ske ændringer i policevilkårene (henvist til ovenfor) i forbindelse med overførslen fra H2 til H1. Desuden medfører overdragelsen af policerne til et andet selskab i en anden jurisdiktion, der opererer under en anden livsforsikringslicens, ikke indirekte ændringer i vilkårene for policerne. Endelig bekræftes for god ordens skyld, at vilkårene og betingelserne for de aktiver, der afdækker de tilsvarende policeforpligtelser, ikke vil blive ændret som følge af overførslen. Dette betyder, at de eksisterende investeringer, der bruges til at afdække policeforpligtelserne, vil være uændrede efter overførslen.

For så vidt angår F Plan-politikkerne, er disse opsparingspolicer med overskud, hvor kapital og bonusser (når de er krediteret) er garanteret. Bonusregulering kan ændres efter livsforsikringsselskabets skøn - dis-

se vilkår ændrer sig ikke i forbindelse med overførslen (dvs. selve grundlaget og beregningsprincipperne for bonus forbliver uændrede af overførslen).

Forsikringstagere kunne før 18 februar 1992 oprette en ordning, som var omfattet af den dagældende PBL § 50. Afkastet af ordningen var ifølge denne bestemmelse skattefrit.

Ved lov nr. 569 af 24. juni 1992 blev PBL § 53 A indsat og indførte beskatning af afkastet med virkning for ordninger oprettet, erhvervet eller ændret den 18. februar 1992 eller senere. Det følger af ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 6, stk. 1, i lov nr. 569 af den 24. juni 1992, at ordninger, der er omfattet af den dagældende PBL § 50, fortsat er omfattet af bestemmelsen, forudsat at ordningen blev oprettet før den 18. februar 1992. Ved lov nr. 429 af 26. juni 1998 blev PBL § 50 ophævet, men finder dog fortsat anvendelse for ordninger oprettet før den 18. februar 1992.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Som der redegøres nærmere for i det følgende, er det vores opfattelse, at en overførsel af H2's livsforsikringspolicer til H1 ikke vil medføre, at en ordning under dagældende PBL § 50 betragtes som en 'ny' ordning, og dermed falder ud af beskatning efter PBL § 50, men derimod at afkastet af de pågældende ordninger vil forblive omfattet af skattefriheden ifølge den nævnte ikrafttrædelsesregel.

De policer tegnet i H2, der omfattes af denne anmodning om bindende svar, er inden overførslen omfattet af den ved oprettelsen gældende PBL § 50, da ordningerne er oprettet før den 18. februar 1992. Ordningerne skal, ifølge ikrafttrædelsesbestemmelsen i lov nr. 569 af 24. juni 1992, være omfattet af PBL § 50 medmindre ordningen anses at være en 'ny' ordning og dermed omfattes af nugældende PBL § 53 A.

Ikrafttrædelsesbestemmelsen fastslår således følgende:

§ 6.

" Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning for forsikring og pensionsordning, der oprettes eller erhverves den 18. februar 1992 eller senere. Loven har dog ikke virkning for arv faldet den 18. februar 1992 eller senere af en forsikring oprettet før denne dato. "

Ordningerne kan anses som en ordning oprettet efter 18. februar 1992, hvis der er ændringer til ordningen, som medfører, at det anses for en ny ordning. Det bliver dermed relevant, at vurdere hvilke ændringer, som kan foretages i selve aftalen eller i øvrigt relateret til ordningens administration mv., uden at ordningen skal betragtes som en ny aftale.

Der fremgår af praksis eksempler på, at der kan ske visse ændringer af en ordning oprettet før 18. februar 1992 og omfattet af PBL § 50 uden at dette medfører, at der er tale om en ny ordning oprettet efter denne dato. Spørgsmålet om hvilke ændringer, der medfører, at aftalen skal betragtes som ny, har således været genstand i flere sager.

Afgørelsen TfS 1994.138 LR fastslog at et udenlandsk forsikringsselskab, der tegnede kapitallivsforsikringer, som var godkendt omfattet af PBL § 50 kunne overføre hele selskabets bestand af kapitallivsforsikringer efter den 18. februar 1992 til et andet selskab hjemmehørende i en anden jurisdiktion uden skattemæssige konsekvenser. Det må vurderes, at faktum i denne afgørelse kan betragtes som i høj grad sammenligneligt med faktum i nærværende sag. I den relevante sag overføres ligesom i nærværende sag en bestand af forsikringspolicer fra en juridisk enhed på Guernsey til en anden juridisk enhed på Isle of Man.

I SKM2013. 608. SR fandt Skatterådet, at livsforsikringer i et selskab - i øvrigt efter en række fusioner - efter et salg af hele livsforsikringspuljen til et andet livsforsikringsselskab, fortsat var omfattet af pensi-

onsbeskatningslovens § 50. Det var også tilfældet selvom det købende selskab eventuelt ville outsource administrationen af livsforsikringspuljen til et af køberen kontrolleret livsforsikringsselskab i et EU-land.

Som eksempel på ændring, som ifølge praksis har betydet, at man skal anse den ændrede ordning som en ny ordning iht. PBL § 50 kan nævnes ordninger der ændres fra et opsparingsprodukt med gennemsnitsrente til et andet opsparingsprodukt med markedsrente (SKM 2013.481 SR).

Det er dog fastslået i praksis at andre ændringer som fx udskiftning af investment manager eller porteføljemanager, overgang af ordninger til nye ejere som følge af arv samt overgang til anden valuta ikke er ændringer, der medfører, at en ordning omfattes af PBL § 50 skal anses som ny (TfS 1993, 270 LR og SKM 2017.660 SR).

Skattestyrelsen synes af praksis at have den opfattelse og anse det som følge af formålet med lovændringen og ikrafttrædelsesbestemmelsen, at i tilfælde, hvor en ændring af en ordning bevirker, at mere bringes uden for indkomstbeskatning, der vil forsikringen blive anset som en ny ordning, der falder udenfor PBL § 50 og i stedet omfattes af den skærpede beskatningsregel i PBL § 53 A. Der er i nærværende sag ikke tale om en ændring, der bringer mere uden for indkomstbeskatning.

Praksis henviser desuden til den aftaleretlige vurdering af, om der foreligger en ny aftale ved at se på, om ændringer er af en sådan karakter, at den kræver partnerens accept. Det kan i denne sammenhæng oplyses, at fusionen og den deraf følgende overførsel af policerne ikke behøver accept fra forsikringstagerne.

Den juridisk vejledning indeholder et afsnit om overgangsreglerne for ordninger omfattes af PBL § 50 og PBL § 53 A (C. A. 10.4.2.3.6), som oplister eksempler på ændringer, der medfører, at ordningen falder ud af PBL § 50, idet ændringen bevirker, at mere bringes uden for indkomstbeskatning. Der er ingen af disse eksempler, der er relevante for nærværende sag, hvor vilkårene for policerne ikke ændres som følge af overdragelsen.

Ud fra forarbejderne til ikrafttrædelsesbestemmelsen, de nævnte sager, herunder i særlig grad TfS 1994.138 LR samt Den juridisk vejledning er det Spørgers opfattelse, at overførslen af policerne, der efter overførslen er på uændrede vilkår, kan gennemføres, uden at det skal anses som nye ordninger. De nuværende policer i H2 omfattes af den nu ophævede PBL § 50, bør således fortsat omfattes af PBL § 50 efter overførslen til det fortsættende selskab.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at forsikringspolicer tegnet før 18 februar 1992 hos H2, Guernsey, som er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, ikke mister den skattemæssige behandling i henhold til pensionsbeskatningslovens § 50, som følge af en overførsel til et søsterselskab i den samme koncern, når der i øvrigt ikke ændres i policernes vilkår.

Begrundelse

Sagen vedrører pensionsordninger efter pensionsbeskatningslovens § 50 i et forsikringsselskab på Guernsey.

Afkastet på danske pensionsordninger efter pensionsbeskatningsloven § 50 beskattes efter pensionsafkastbeskatningslovens (PAL) § 1, stk. 1, nr. 4, mens tilvækst i værdien (afkastet) på udenlandske pensionsordninger efter pensionsbeskatningslovens § 50 er skattefrit, jf. pensionsbeskatningslovens § 50, stk. 6.

Indbetalingerne på en § 50-ordning er ikke fradragsberettigede, mens rate- og sumudbetalinger ikke er indkomstskattepligtige, jf. pensionsbeskatningslovens § 50, stk. 5, med mindre at forsikringen er omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 53 eller 56, stk. 2.

Ved lov nr. 569 af 24. juni 1992 blev pensionsbeskatningslovens § 53 A indsat som supplerende af reglerne i pensionsbeskatningslovens § 50. Pensionsbeskatningslovens § 53 A indfører beskatning af afkastet med virkning for ordninger oprettet, erhvervet eller ændret den 18. februar 1992 eller senere. Afkastet på en pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 53 A (såvel i danske som udenlandske forsikringsselskaber m.v.) beskattes som kapitalindkomst.

Det følger af ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 6, stk. 1, i lov nr. 569 af den 24. juni 1992, at forsikrings- eller pensionsordninger, der er omfattet af den dagældende pensionsbeskatningslovs § 50, fortsat er omfattet af bestemmelsen, forudsat at forsikrings-/pensionsordningen er oprettet før den 18. februar 1992. Ved lov nr. 429 af 26. juni 1998 blev pensionsbeskatningslovens § 50 ophævet, men finder dog fortsat anvendelse, forudsat at forsikrings-/pensionsordningen er oprettet før den 18. februar 1992.

Forarbejderne til lov nr. 569 af 24. juni 1992 og lov nr. 429 af 26. juni 1998 beskriver ikke, hvor meget eller lidt, der skal til, før en ordning kan antages at være ændret så meget, at der foreligger en ny pensionsordning, hvorefter den overgår fra ingen afkastbeskatning i pensionsbeskatningslovens § 50 (udenlandsk ordning) til den skærpede afkastbeskatning i pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Af Den juridiske vejledning 2022-1, afsnit C. A. 10.4.2.3.6. fremgår det, at der skal tages udgangspunkt i aftalelovens regler ved vurderingen af, hvornår ændringerne i pensionsordningen er så store, at der foreligger en ny pensionsordning. Det anføres at:

"Aftalelovens regler betyder ved fortolkning af ikrafttrædelsesbestemmelsen, at ændringer efter den 18. februar 1992 af en eksisterende forsikringsaftale mv. fører til, at der foreligger en nyoprettet ordning, der omfattes af reglerne i PBL § 53 A.

Det gælder ændringer, der, hvis de havde foreligget i en accept, havde medført, at accepten ikke stemte overens med tilbuddet, jf. aftalelovens § 6. Det rejser spørgsmålet om, i hvilket omfang der kan foretages ændringer i en aftale om en forsikring mv. etableret før de nævnte tidspunkter, uden at ordningen derved i forhold til afgiftsreglen betragtes som en ny ordning.

For forsikringer mv. oprettet før den 18. februar 1992 gælder, at ændringer, der ikke er aftalt endeligt og bindende mellem forsikringstager eller den pensionsberettigede og selskab før den 18. februar 1992, fører til, at der foreligger en ny ordning omfattet af reglerne. (...)

Formålsfortolkning af reglerne

Ved fortolkning af ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 6 kan aftalelovens regler i særlige tilfælde fraviges ud fra en formålsfortolkning af reglerne.

En formålsfortolkning indebærer, at i tilfælde, hvor en ændring af forsikringsaftalen bringer mere uden for indkomstbeskatning, er forsikringen omfattet af reglerne i PBL § 53 A. Herved opnås skattemæssig ensartet behandling af forsikringer oprettet før den 18. februar 1992, hvori der foretages ændringer, og nyoprettede forsikringer. (...)"

Der har gennem en årrække udviklet sig en administrativ praksis, hvorefter visse ændringer af ordninger efter pensionsbeskatningslovens § 50, ikke medfører overgang til beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 53 A, såfremt det vurderes, at der ikke bringes flere midler udenfor beskatning.

Ligningsrådet og Skatterådet har fx, som oplyst af Spørger, tidligere tiltrådt, at eksterne investerings-/porteføljemanagere blev udskiftet uden at dette medførte, at der var tale om ny ordning, jf. TfS 1993, 270 LR og SKM2017. 660. SR.

I nærværende sag er det selve forsikringsaftalen, der skal overføres til et andet pengeinstitut/forsikrings-selskab. Det medfører, at den ene kontraktpart udskiftes, hvilket efter Skattestyrelsens opfattelse almindeligvis må kræve begge parter accept.

Det er derfor Skattestyrelsens opfattelse, at udgangspunktet i nærværende sag er, at der foreligger en ny aftale i aftalelovens forstand, hvorfor ordningen som udgangspunkt overgår til afkastbeskatning efter de skærpede regler i pensionsbeskatningslovens § 53 A.

I praksis er der dog taget stilling til en række lignende tilfælde, hvor den ene kontraktpart (forsikringsselskabet) er blevet udskiftet.

Af SKM2003. 337. ØLR fremgår det, at en overførsel af en forsikringsportefølje fra forsikringsselskabet B til forsikringsselskabet D med deraf følgende ændringer i bonusgrundlaget, ikke i sig selv medførte, at der forelå en ny aftale. Landsretten lagde til grund, at sagsøgerens forsikring i 1995 blev overdraget fra B til D som led i overdragelse af en større forsikringsbestand. Landsretten fandt dog, at en række andre ændringer, herunder særligt flere ekstraordinære præmieforhøjelser, indebar, at der forelå en ny forsikringsaftale.

Spørger har henvist til SKM2013. 608. SR, hvor Skatterådet bekræftede, at livsforsikringer under produktnavnet ZZ efter et salg af hele livsforsikringspuljen til et godkendt livsforsikringsselskab fortsat var omfattet af pensionsbeskatningslovens dagældende § 50. Livsforsikringerne i puljen ville også fortsat være omfattet af bestemmelsen, selvom det købende livsforsikringsselskab eventuelt outsourcete administrationen af livsforsikringspuljen til et af køberen kontrolleret livsforsikringsselskab i et EU-land.

Spørger har også henvist til TfS 1994, 138 LR. I Ligningsrådets afgørelse af 24. november 1993 (TfS 1994, 138 LR), blev Ligningsrådet anmodet om bindende forhåndsbesked om, hvorvidt forsikringspolicer, tegnet i H International, Guernsey, kunne overføres til det tilsvarende selskab på Isle of Man uden skattemæssige konsekvenser. Overførelsen ønskedes gennemført med henblik på reduktion af de samlede administrationsomkostninger. Ligningsrådet udtalte, at i den omhandlede situation, hvor hele forsikringsbestanden som led i ophør af virksomhed blev overført til selskabet på Isle of Man, der indtrådte i de bestående forsikringsaftaler på de oprindelige vilkår, og uden at der i forbindelse med ejerskiftet skete nogen ændring i forsikringsvilkårene, kunne hele forsikringsbestanden overføres uden skattemæssige konsekvenser for forsikringstagerne.

Af afgørelsen refereret i TfS 1994, 138 LR, fremgår det endvidere at:

"Ligningsrådet har i en bindende forhåndsbesked 903-2120-1376 truffet afgørelse om, at overførsel af indestående på en forsikring uden fradragsret omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50 til en anden lignende forsikring anses som udbetaling fra den førstnævnte forsikring og indbetaling på den anden forsikring. En sådan overførsel vil også bevirke, at den videreførte ordning bliver omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A." Overførsel af enkeltstående forsikringer kunne således ikke ske uden skattemæssige konsekvenser.

I Ligningsrådets afgørelse af 1. juni 1993, refereret i TfS 1993, 270 LR, blev Ligningsrådet anmodet om bindende forhåndsbesked om de skattemæssige konsekvenser af ændringer i de tidligere godkendte udenlandske kapitallivsforsikringer i N Individual Plan og N Flexplan, der omfattes af pensionsbeskatningslovens § 50. Ligningsrådet svarede, at en ændring bestående i overførsel imellem de nævnte forsik-

ringsordninger måtte anses som udbetaling fra en forsikringsordning og indbetaling til en anden. Overførsel måtte derfor anses som omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, hvorfor skattefriheden ved forsikringsordningen ikke kunne opretholdes.

Af afgørelsen TfS 1993, 270 LR, fremgår det endvidere at:

"N Individual Plan og N Flex Plan må såvel skattemæssigt som forsikringsmæssigt opfattes som to selvstændige forsikringsprodukter. En ændring bestående i, at indeståendet i en selvstændig forsikringsordning overføres til en anden bestående eller nyoprettet forsikringsordning, anses som udbetaling fra den »afgivende« forsikringsordning og som indbetaling til den »modtagende« forsikringsordning. Denne regel er kun fraveget for så vidt angår ordninger, hvor bidrag og præmier er skattefri efter pensionsbeskatningslovens afsnit I, jf. lovens § 41. Selv om en ændring af nævnte karakter ikke bringer yderligere midler uden for formue- og indkomstbeskatning, må overførslen (ændringen) anses for omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, med de deraf flydende skattemæssige konsekvenser."

Sammenfattende er det Skattestyrelsens opfattelse, at gældende praksis tillader, at en hel forsikringsbestand af pensionsordninger efter pensionsbeskatningslovens § 50, kan overføres til et andet forsikringsselskab i forbindelse med en fusion, salg, hel bestandsoverdragelse eller ophør af forsikringsvirksomhed, uden at det medfører, at forsikringerne bliver omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Derimod vil overførsel til et andet forsikringsselskab af enkeltstående og selvstændige ordninger efter pensionsbeskatningslovens § 50, efter gældende praksis blive anset som en udbetaling fra den førstnævnte ordning og indbetaling på den anden ordning. En sådan overførsel vil også bevirke, at den videreførte ordning bliver omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Spørger har oplyst, at der påtænkes gennemført en grænseoverskridende overførsel, hvorved alle livsforsikringer vil blive overført fra H2 til et søsterselskab (H1), som vil være den fortsættende enhed (efter konsolidering). Spørger har endvidere oplyst, at der vil ikke ske ændringer i policevilkårene i forbindelse med overførslen fra H2 til H1.

Det er på denne baggrund Skattestyrelsens opfattelse, at det kan bekræftes, at forsikringspolicerne ikke mister den skattemæssige behandling efter pensionsbeskatningslovens § 50 som følge af overførsel af den hele forsikringsbestand til et søsterselskab.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Pensionsbeskatningslovens § 50 (historisk) (lovbk. nr. 580 af den 7. august 1991.)

“§ 50. Reglerne i stk. 2-8 gælder for:

1. livsforsikring, der ikke omfattes af kapitel 1,
2. livsforsikring, der opfylder betingelserne i kapitel 1, men hvor forsikringens ejer ved ordningens oprettelse har givet afkald på beskatning efter reglerne i afsnit 1,

3. pensionskasseordning, der ikke omfattes af kapitel 1, men som opfylder betingelserne i § 3,
4. livsforsikring og pensionskasseordning, der omfattes af §§ 2 eller 5-7, men som efter § 1, stk. 2, er valgt beskattet efter § 50,
5. anden livsforsikring, der omfattes af kapitel 1, men som efter § 1, stk. 2, er valgt beskattet efter § 50,
6. rateopsparing eller opsparing i pensionsøjemed, der omfattes af kapitel 1, men som efter § 1, stk. 2, er valgt beskattet efter § 50, og
7. syge- og ulykkesforsikring, der ejes af den forsikrede.

Stk. 2. Præmier eller bidrag til forsikringer m.v. som nævnt i stk. 1 kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Overstiger de i indkomståret forfaldne præmier eller bidrag til livsforsikringer som nævnt i stk. 1, nr. 1-2, for en person, der er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, eller et selskab eller en forening m.v., der er skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1 eller efter lov om beskatning af fonde, visse foreninger og institutter m.v., i alt 5.300 kr., betales en afgift på 40 pct. af det overskydende beløb. Afgiften tilfalder statskassen. Beløbet på 5.300 kr. reguleres efter reguleringstallet i § 20 i lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven). Præmier eller bidrag til livsforsikringer, der alene kommer til udbetaling i tilfælde af den forsikredes død eller invaliditet inden forsikringstidens aftalte udløbstidspunkt, medregnes ikke ved opgørelsen af det nævnte beløb. Dette gælder dog kun, hvis forsikringstidens aftalte udløbstidspunkt ikke ligger senere end første policedag efter den forsikredes fyldte 80. år. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om beregningen og opkrævningen af afgiften. Afgiften forfalder for personer til betaling på samme tidspunkt og med samme betalingsfrist som 1. rate vedrørende restskatter, jf. kildeskattelovens § 61, og for selskaber og foreninger m.v. på samme tidspunkt og med samme betalingsfrist som indkomstskatten, jf. selskabsskattelovens § 30. Betales afgiften ikke rettidigt, betales en rente på 1 pct. pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne. Renten tilfalder statskassen og kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Afgiften og den nævnte rente kan inddrives efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter, jf. kildeskattelovens afsnit VII, og af selskabsskatter, jf. selskabsskattelovens § 30. I øvrigt finder skattelovgivningens regler om pligt til at selvangive, straf for urigtig selvangivelse og klageadgang tilsvarende anvendelse på afgiftspligtige præmier m.v. efter dette stykke.

Stk. 4. Løbende udbetalinger, der bortfalder ved de forsikredes eller pensionsberettigedes død, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. For ordninger som nævnt i stk. 1, nr. 4, skal dog kun 70 pct. af udbetalingerne medregnes som skattepligtig indkomst.

Stk. 5. Andre udbetalinger end nævnt i stk. 4, såsom udbetaling af kapitalforsikring eller opsparing ved ordningen udløb, udbetaling af tilbagekøbsværdi ved ophævelse af rente- eller kapitalforsikring, udbetaling ved ophævelse af en opsparing og udbetaling af bonus, medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst jf. dog § 53 og § 56, stk. 2.

Stk. 6. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst bortses fra tilskrivning af bonus og renter m.v.

Stk. 7. Ved opgørelsen af den skattepligtige formue anvendes statsskattelovens § 12.

Stk. 8. Bestemmelsen i stk. 4, 2. pkt., anvendes også på en forsikring eller pensionskasseordning, der ved lovens ikrafttræden er omfattet af § 1, stk. 1, litra d, nr. 3, i lov om beskatningen af renteforsikringer m.v., uanset om forsikringen eller pensionskasseordningen opfylder de almindelige betingelser i §§ 2-5. For den del af udbetalingerne, der hidrører fra indbetalinger efter denne lovs ikrafttræden, gælder bestemmelsen dog kun med tilsvarende begrænsninger, som er fastsat for adgangen til fremtidig at indbetale til en af § 7 omfattet forsikring, jf. § 7, stk. 2. Bestemmelsen gælder heller ikke udbetalinger fra en ordning, hvor

der efter lovens ikrafttræden er foretaget ændringer, der ikke kan forenes med lovens almindelige regler for en sådan ordning, jf. § 31."

Ikrafttrædelsesbestemmelsen § 6, stk. 1, i lov nr. 569 af den 24. juni 1992 (om formue- og indkomstskattepligt af afkastet af visse livsforsikringer m.v. - lovforslag L 229)

"§ 6.

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning for forsikring og pensionsordning, der oprettes eller erhverves den 18. februar 1992 eller senere. Loven har dog ikke virkning for arv faldet den 18. februar 1992 eller senere af en forsikring oprettet før denne dato."

Lov nr. 429 af 26. juni 1998

§ 1, nr. 4: PBL § 50 ophæves

§ 6 Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Stk. 2. (...) Stk. 3. § 1, nr. 4, 5, 6 og 7, har for forsikring og pensionsordning, der er oprettet eller erhvervet den 18. februar 1992 eller senere, virkning fra og med den 2. juni 1998. Forsikringstagere og pensionsopsparere, der bliver omfattet af § 53 A eller § 53 B i pensionsbeskatningsloven som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, kan vælge at anvende bestemmelserne allerede fra og med 1. januar 1995. (...)

Pensionsbeskatningslovens § 53 (LBK nr. 1327 af 10. september 2020)

I tilfælde af ratevis eller udskudt udbetaling af en kapitalforsikring, for hvilken forsikringsbegivenheden er indtrådt, medregnes afkastet af forsikringen ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Afkastet opgøres efter §§ 3-5 i pensionsafkastbeskatningsloven og medregnes i den skattepligtige indkomst som kapitalindkomst. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., skal dog alene medregnes forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang korrigeret efter § 4, stk. 3, og værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse korrigeret efter § 4, stk. 4.

Stk. 2. Indkomstskattepligten påhviler ejeren, den pensionsberettigede eller den eller dem, der efter ejerens eller den første pensionsberettigedes død er berettiget til udbetalinger fra ordningen. Er der flere berettigede, fordeles det opgjorte afkast efter forholdet mellem de pågældendes andele af indeståendet på ordningen ved indkomstårets udgang.

Pensionsbeskatningslovens § 53A (LBK nr. 1327 af 10. september 2020)

AFSNIT II A

Indkomstskattepligtige pensionsordninger, forsikringer m.v.

§ 53 A

Reglerne i stk. 2-5 gælder for

- 1) livsforsikring, der ikke omfattes af kapitel 1,
- 2) livsforsikring, der opfylder betingelserne i kapitel 1, men hvor forsikringens ejer ved ordningens oprettelse har givet afkald på beskatning efter reglerne i afsnit I,
- 3) pensionskasseordning, der ikke omfattes af kapitel 1,
- 4) pensionskasseordning, der opfylder betingelserne i kapitel 1, men hvor den pensionsberettigede ved ordningens oprettelse har givet afkald på beskatning efter reglerne i afsnit I, (...)

Stk. 2. Præmier eller bidrag til pensionsordninger m.v. som nævnt i stk. 1 kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. (...)

Stk. 3. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes afkastet af pensionsordninger som nævnt i stk. 1. Indkomstskattepligten påhviler ejeren, den pensionsberettigede eller den eller dem, der efter ejerens eller den første pensionsberettigedes død er berettiget til udbetalinger af eller fra ordningen. I tilfælde omfattet af stk. 1, nr. 6, påhviler indkomstskattepligten den pågældende direktør eller den eller dem, der efter direktørens død er berettiget til udbetalinger af eller fra ordningen. (...)

Pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1, nr. 4 (LBK 185 af 6. marts 2020)

Pensionsberettigede, som er skattepligtige efter kildeskatteovens § 1, (...) skal betale skat efter denne lov af følgende pensionsordninger: (...)

4) Pensionsordninger i danske forsikringsselskaber m.v., der er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50.

Forarbejder

L 229 fremsat den 18. februar 1992, generelle og specifikke bemærkninger til § 6

(...) Danskere, der ikke er bosat i Danmark, kan dermed placere en likvid formue ved et kapitalindskud i en forsikringsordning i et udenlandsk forsikringsselskab,

herunder datterselskaber af danske forsikringsselskaber uden at blive pålagt præmieafgift. Når en udlandsdansker vender tilbage til Danmark med en livsforsikring, der er tegnet i et udenlandsk selskab, opnår vedkommende flere skattemæssige

fordele.

For det første bliver allerede indbetalte kapitalindskud med tillæg af rente eller bonus ikke omfattet af præmieafgiftsreglen i § 50, stk. 3, ved tilbageflytningen

og den fulde skattepligts indtræden, fordi afgiftspligten kun gælder på præmiebetalingstidspunktet.

For det andet medregnes kapitalforsikringen ikke ved opgørelsen af den skattepligtige formue ligesom i øvrigt livsforsikringer, der er tegnet i danske livsforsikringsselskaber, heller ikke medregnes til den skattepligtige formue.

For det tredje sker der efter tilbageflytningen ingen løbende beskatning af ordningen svarende til den danske realrenteafgift. Før tilbageflytningen er værditilvæksten

i den udenlandske forsikring heller ikke undergivet den danske realrenteafgift. Hertil kommer, at udlandsdanskeren i nogle tilfælde opnår en yderligere fordel derved, at de udenlandske livsforsikringsselskaber kan være skattefrie. Det gælder ordninger på f.eks. Guernsey.

For det fjerde er udbetalingerne fra livsforsikringer skatte- og afgiftsfrie, når udbetalingen sker som en sum.

Den eneste betingelse for at opnå disse skattefordele er som nævnt, at udlandsdanskeren skal sørge for at indskyde formuen i et udenlandsk selskab på et tidspunkt, hvor vedkommende endnu ikke er fuldt skattepligtig til Danmark.

11. Ordninger i udenlandske forsikringsselskaber kan tegnes enten som en ophørende forsikring, der udløber på et nærmere bestemt tidspunkt, eller som en livsvarig ordning. Børn eller børnebørn indsættes i nogle tilfælde som de forsikrede i de livsvarige ordninger. Når forsikringen tegnes med eksempelvis et barn som forsikret, kan der i policen indføjes en bestemmelse om, at den pågældende skal indtræde som ejer af forsikringen ved den første ejers død. Herved går forsikringen i arv, og først når barnet dør, udbetales ordningen. Ved at indsætte børn eller børnebørn som de forsikrede liv, reduceres risikoelementet meget væsentligt.

Til § 6

Det foreslås, at de foreslåede regler om indkomst og formueskattepligt har virkning for opsparingslignende forsikringsordninger, der oprettes den 18. februar 1992 eller senere. Ordninger, der allerede er oprettet inden lovforslagets fremsættelse, bliver derfor ikke omfattet af de foreslåede regler, idet ophævelsen af henførselsadgangen til beskatning efter § 50 dog gælder for allerede oprettede ordninger. Senere indbetalinger, der foretages til en allerede eksisterende ordning, bliver heller ikke omfattet af de foreslåede regler og ej heller senere tilvækst.

Med oprettelse sidestilles erhvervelse. Køber en person den 18. februar 1992 eller senere en forsikring, der er oprettet før denne dato, bliver vedkommende omfattet af reglerne i § 53 A. De foreslåede regler skal ikke have virkning for forsikring, der er erhvervet den 18. februar 1992 eller senere, hvis den skattepligtiges rettigheder til forsikringen er overgået til den skattepligtige som følge af den tidligere ejers død efter denne dato.

Præmieafgiften afskaffes med virkning for forsikringer, der oprettes den 18. februar 1992 eller senere. Er en forsikring oprettet før denne dato, finder præmieafgiftsreglen dog fortsat anvendelse.

Det foreslås i stk. 2, at ophævelsen af henførselsadgangen for en ordning til beskatning efter § 50 har virkning, uanset hvornår pensionsordningen er oprettet. Det er således fra og med dagen for lovforslagets fremsættelse ikke længere muligt at henføre allerede oprettede ordninger til beskatning efter § 50.

For ordninger, der inden den 18. februar 1992 er valgt henført til beskatning efter § 50, gælder, at skattefordelene efter § 50 bevares. Skattefordelene efter § 50 bevares således ved indtræden af den fulde skattepligt den 18. februar 1992 eller senere. Endvidere bevares den reducerede indkomstbeskatning af udbetaling af løbende ydelser fra livsforsikring og pensionskasseordning, som er valgt henført til beskatning efter § 50 inden lovforslagets fremsættelse. Skattefriheden for sumudbetalinger fra livsforsikring, pensionskasseordning, anden livsforsikring, rateopsparing og kapitalpension opretholdes, hvis ordningen inden den 18. februar 1992 er valgt henført til beskatning efter § 50.

Den reducerede indkomstbeskatning af løbende ydelser og skattefriheden for sumudbetalinger gælder kun i det omfang, udbetalingen kan henføres til indbetalinger under § 50-beskatningen. Efter tilbageflytning til Danmark vil ordningen efter gældende regler igen blive omfattet af lovens kapitel 1 og dermed være formueskattefri.

Forarbejder (fortsat)

L 98 fremsat 2. juni 1998 til lov nr. 429 af 26. juni 1998, specifikke bemærkninger til 1, nr. 4 og § 6, stk. 3

"Til § 50 Det foreslås at samle de nye regler om indkomstskattepligtige ordninger i pensionskasser og -fonde, forsikringer m.v. i afsnit II A, jf. nr. 4. Som et led i denne regelforenkling foreslås § 50 ophævet". (...)

"Til stk. 3 Det foreslås, at de i § 1, nr. 4 og 5, foreslåede ændringer af pensionsbeskatningslovens §§ 50 og 53 A og indsættelsen af § 53 B skal have virkning fra og med den 2. juni 1998. De forsikringstagere og pensionsopsparere, der bliver omfattet af den ændrede affattelse af § 53 A eller den nye § 53 B, kan efter forslaget vælge at anvende de nye regler med tilbagevirkende kraft til 1. januar 1995."

Praksis

SKM2019. 28. SR:

Skatterådet bekræftede, at spørger kunne indsætte sig selv som investeringsmanager, uden at dette medførte, at spørgers forsikring, som var omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, blev omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A. Det var dog en betingelse for, at spørger kunne indsætte sig selv som investeringsmanager, at spørger alene kunne anvise, hvor forsikringsmidlerne skulle investeres, men at spørger ikke selv kunne foretage betalinger, hævnninger eller lignende med midler hidrørende fra depotet. Endeligt var det Skattestyrelsens opfattelse, at spørger ikke for forsikringsdepotets midler måtte eje 25 pct. eller mere af selskabskapitalen i et selskab, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. På baggrund af ovenstående betingelser og forudsætninger var det Skatterådets opfattelse, at spørger kunne indsætte sig selv som investeringsmanager, uden at dette medførte, at forsikringen blev omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A.

SKM2018. 264. SR

Sagen omhandlede en række kapitalforsikringspolicer omfattet af PBL § 50, der var tegnet af en mor og en far, der havde indsat deres to sønner som de forsikrede liv i forsikringerne. Skatterådet bekræftede, at der kunne tegnes en allonge til policerne, hvorefter ejendomsretten til kapitallivsforsikringspolicerne ville overgå til arvingerne efter den førstafdøde af sønnerne, uden at policerne ville miste den skattemæssige behandling i den tidligere bestemmelse i PBL § 50. Endvidere kunne Skatterådet bekræfte, at ejendomsrettens overgang til sønnerne ved arv heller ikke ville medføre, at kapitallivsforsikringspolicerne ville miste den skattemæssige behandling i den tidligere bestemmelse i PBL § 50.

SKM2017. 660. SR

Skatterådet bekræftede, at spørgers udenlandske kapitallivsforsikringer fortsat var indkomstskattefri, jf. den dagældende pensionsbeskatningslovs § 50, stk. 5 og 6, og at spørger kunne skifte kapitallivsforsikringens porteføljemanager (fra A-bank til B-bank), uden at kapitallivsforsikringerne blev omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A.

SKM2017. 558. SR

Skatterådet kunne bekræfte, at det ikke ville udløse indkomstskat, skat efter pensionsbeskatningsloven eller afgift efter boafgiftsloven, hvis spørger opsagde sin kapitallivsforsikring (ordningen), da denne er omfattet af den dagældende pensionsbeskatningslovs § 50. Skatterådet kunne ligeledes bekræfte, at ordningen hverken ville miste sin beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 50, hvis spørgerens børn blev indsat som "second grantees" på ordningen, eller hvis spørgerens børn ved spørgerens død som følge heraf overtog det juridiske ejerskab til ordningen som "grantee". Endelig kunne Skatterådet bekræfte, at det ikke ville udløse indkomstskat, skat efter pensionsbeskatningsloven eller afgift efter boafgiftsloven, hvis spørgerens børn blev indsat som "second grantees" på ordningen. Skatterådet kunne derimod ikke bekræfte, at det ikke ville udløse afgift efter boafgiftsloven, hvis spørgerens børn overtog det juridiske ejerskab til ordningen som "grantee".

SKM2013. 608. SR

Skatterådet bekræftede, at livsforsikringer under produktnavnet ZZ efter et salg af hele livsforsikringspuljen til et godkendt livsforsikringsselskab fortsat var omfattet af pensionsbeskatningslovens dagældende § 50. –Livsforsikringerne i puljen ville fortsat være omfattet af bestemmelsen, selvom det køvende livsforsikringsselskab eventuelt outsourcete administrationen af livsforsikringspuljen til et af køberen kontrolleret livsforsikringsselskab i et EU-land.

SKM2013. 481. SR

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at en pensionsordning, der er omfattet af overgangsreglerne for pensionsbeskatningslovens § 50, bevarer sin skattemæssige behandling efter pensionsbeskatningslovens § 50, når pensionsordningen ændres fra et opsparingsprodukt (gennemsnitsrente) til et andet opsparingsprodukt (markedsrenteprodukt). Ved afgørelsen af om der foreligger en sådan ændring af pensionsaftalen, der gør at den fortsat er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, tages udgangspunkt i aftalelovens regler. Det medfører, at ændringer i den oprindelige aftale, der kræver parternes accept er at betragte som en ændring i aftalen. Spørger har oplyst, at skiftet fra gennemsnitsrente-ordning til markedsrente-ordning kræver accept fra forsikringstageren og udgangspunktet vil derfor være, at skiftet medfører, at pensionsordningerne ikke længere kan henføres under pensionsbeskatningslovens § 50, men derimod under pensionsbeskatningslovens § 53 A. I henhold til Ligningsvejledningen 2013-1, kan aftalelovens regler i særlige tilfælde fraviges ud fra en formålsfortolkning af reglerne. Dog skal en formålsfortolkning indebære, at i tilfælde, hvor en ændring af forsikringsaftalen bringer mere uden for indkomstbeskatning, er forsikringen omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og ikke af pensionsbeskatningslovens § 50. Tilbuddet til A's kunder om at skifte fra en såkaldt gennemsnitsrente-ordning til en markedsrente-ordning går ud på, at visse kunder med en gennemsnitsrente-ordning med en høj garanti, tilbydes en kontant engangsbetaling (omtegningsbonus) mod at opgive garantien. Denne omtegningsbonus vil som udgangspunkt være skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens regler, såfremt pensionsordningen fortsat er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, mens den vil være indkomstskattepligtig efter pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 3, såfremt pensionsordningen bliver omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A. Efter SKATs vurdering vil et skifte fra en gennemsnitsrente-ordning til en markedsrente-ordning derfor bringe mere uden for almindelig indkomstbeskatning, såfremt ordningen forbliver omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, hvorfor ordningen efter skiftet til markedsrente-ordning efter en formålsfortolkning skal henføres til pensionsbeskatningslovens § 53 A. Hovedreglen kunne således ikke fraviges ud fra en formålsfortolkning.

TfS 1994, 138

Ligningsrådet blev anmodet om bindende forhåndsbesked om følgende spørgsmål:

Kan forsikringspolicer tegnet i H International, Guernsey overføres til selskabet P International, Isle of Man uden skattemæssige konsekvenser?

Omstændighederne var følgende:

I forbindelse med de igangværende omstruktureringer af den gamle H-koncern blev det overvejet at nedlægge selskabet H International Life Assurance Limited på Guernsey med henblik på at reducere koncernens samlede administrationsomkostninger. Selskabet har ikke siden 1991 tegnet nye forsikringer, men har udelukkende videreført ca. 90 policer tegnet af danskere, der i dag for en stor dels vedkommende er bosat i Danmark. I forbindelse med nedlæggelsen påtænkes policerne samlet overført til P International, Isle of Man. Dette selskab har hidtil indgået i H koncernen, men er nu frasolgt i forbindelse med omstruktureringen. Administrationen af forsikringspolicerne har været varetaget af selskabet på Isle of Man. (...)

Ligningsrådet har i en bindende forhåndsbesked 903-2120-1376 truffet afgørelse om, at overførsel af indestående på en forsikring uden fradragsret omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50 til en anden lignende forsikring anses som udbetaling fra den førstnævnte forsikring og indbetaling på den anden forsikring. En sådan overførsel vil også bevirke, at den videreførte ordning bliver omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Ligningsrådet anså dog ikke at den nævnte afgørelse omfattede den situation, hvor hele bestanden af forsikringer, som led i en fusion, et ejerskifte eller som i nærværende tilfælde ophør af virksomhed, overgår til den nye ejer på en sådan måde, at denne generelt indtræder i de bestående forsikringsaftaler på de oprindelige vilkår, og uden at der i forbindelse med ejerskiftet sker nogen ændring i forsikringsvilkårene. Det stillede spørgsmål blev derfor besvaret bekræftende

TfS 1993, 270

Ligningsrådet udtalte i en bindende forhåndsbesked, at overgang fra en type livsforsikring oprettet inden den 18. februar 1992 i et udenlandsk forsikringsselskab til en anden type livsforsikring med opsparing i samme forsikringsselskab ville bevirke, at den fortsatte ordning ikke længere var omfattet af PBL § 50, men derimod blev omfattet af PBL § 53 A. Teknisk set var begge produkter en livsvarig/ophørende livsforsikring, der udbetales ved den/de forsikredes død. Begge produkter kunne tegnes med en eller to andre personer som den/de forsikrede og med forsikringstageren som ejer af forsikringen. Som forskel mellem produkterne er nævnt, at den første ordning alene kunne tegnes mod kapitalindskud, mens den anden ordning kunne tegnes såvel mod indskud som med løbende præmie. Det nævnes videre, at den afgørende forskel mellem produkterne ligger i indbetalingsformen (kontant eller indskud af værdipapirer), samt i midlernes investering, hvor investeringerne i den ene ordning blev foretaget alene af selskabet, mens investeringerne i den anden ordning blev foretaget individuelt efter valg foretaget af pensionskunden. Derimod kunne der i en ordning oprettet inden den 18. februar 1992 ændres valuta eller investment manager (fra A-bank til B-bank), uden at den fortsatte ordning ville være omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, idet disse muligheder allerede fremgik af aftalen.

Den Juridiske vejledning, 2022-1, afsnit C. A. 10.4.2.6 Hvilke forsikrings- og pensionsordninger beskattes fortsat efter den ellers ophævede § 50 i PBL?

Indhold

Dette afsnit beskriver de forsikrings- og pensionsordninger, der på trods af, at PBL § 50 er formelt ophævet, stadigvæk skal behandles og beskattes efter reglerne i PBL § 50.

Afsnittet indeholder:

- Betingelserne for, at forsikrings- eller pensionsordningen stadig er omfattet af PBL § 50
- Hvilke ordninger er omfattet af PBL § 50?
- Fradrag for præmier
- Afgiftspligtige præmier
- Præmien betales af andre end ejeren
- Beskatning af afkast/tilvækst
- Beskatning af udbetalinger
- Oversigt over domme, kendelser, afgørelser, SKM-meddelelser mv.

Betingelser for, at forsikrings- eller pensionsordningen stadig er omfattet af PBL § 50

Forsikringer og pensionsordninger oprettet før den 18. februar 1992 er fortsat omfattet af PBL § 50, medmindre

- pensionsopsparerens/forsikringstageren har valgt beskatning efter PBL § 53 A eller PBL § 53 B før den 1. januar 2006 eller umiddelbart efter pensionsopsparerens/forsikringstagerens senere tilflytning til Danmark
- forsikrings- eller pensionsordningen er ændret efter d. 18. februar 1992 på en sådan måde, at den ikke længere er omfattet af PBL § 50.

(...)